

OPINIÓ

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

DE 10 A 3 I PUJANT

La Vanguardia publica la setmana de les eleccions generals una enquesta sobre el resultat que es produiria si ara se'n celebressin unes per escollir un nou Parlament de Catalunya. Sembla insòlit, però és probable que abans de final d'any anem a votar un cop (o dos) més. De totes les estimacions de resultats que anunciïn, dues sobresurten. La primera és que l'independentisme no té una majoria incontestable i més aviat retrocedeix posicions. Fa un temps que em pregunto què passaria si els líders del «procés» ho reconeguessin i adaptessin la seva estratègia a aquesta incontestable situació. I la segona és la caiguda a plom de la CUP, que perdria 7 dels seus 10 diputats actuals. Ho sigui, que dels resultats estratègics de la parella Baños-Gabriel, retornarien als dels enyorats Fernández-Arrufat. A més,

la sallentina és la líder pitjor valorada de tots. Però en l'únic debat dels caps de llista de Barcelona pel Congrés celebrat diumenge passat, l'esquerra alternativa també hi va ser virtualment. Els anomenats radicals va ser objecte d'una pregunta inicial de Quico Homs, que ell i el ministre de l'Interior d'Espanya van usar per estigmatitzar-los, presentar-los com a causants de tota mena de mals i, a més, en sentit contrari l'un de l'altre. Convidats sense cap representant al plató perquè no es presenten, van condicionar moltes de les intervencions televisives. Són una força política diferent i trencadora de motlles respecte de la política anomenada tradicional. Ho verbalitzen quan sovint etziben als altres allò de «no heu entès res», que tant serveix per fer fora Artur Mas com per no aprovar uns pressupostos. És innegable que mai amb tan poc s'havien aconseguit tantes coses

en política, amb l'excepció potser de la Unió d'en Duran i Lleida.

Amb un sostre del 8 % dels vots obtenen molta atenció per part dels mitjans i dels altres partits. Sumant o restant, posant-se d'acord, mostrant-se crítics o tranquils, empatant assemblees o fent públiques les seves greus divergències, els focus els il·luminen en tot moment. Són diferents. Surten citats per tot arreu. Un divendres, la vicepresidenta del govern central els assenyala per alegria seva. Un diumenge, Joan Tardà demana prestats els seus votants per anar forts a Madrid amb en Ruffián. És això, hi són sempre i amb cost zero obtenen el màxim rendiment. Em fascinen. Ho reconec sense embuts. Per a un observador apassionat de la política, l'existència d'aquest grup, col·lectiu, moviment o com calgui denominar-lo, atreu fatalment. A més, la proximitat i l'accés quotidià a

membres que els dirigeixen o com a mínim hi militen activament, permet que l'anàlisi de tot plegat tingui referències properes. Que quedi clar que fascinació no és un sinònim d'admiraació, perquè amb aquest estat d'ànim no en podria fer una anàlisi freda. I menys al bell mig de l'esverament mediàtic que genera una campanya electoral. Enfocant des d'aquesta proximitat, la realitat és similar i tossuda però més amable que la del parc de la Ciutadella. A poc a poc, van anar apareixent als nostres ajuntaments. Al principi de forma residual. Després va produir-se una victòria a Navàs amb un primer alcalde entre els seus que la van confirmar amb una majoria absoluta al mateix moment que Berga també escollia alcaldessa radical. La truita es va girar, però, passat un any, és crua i es cou a foc lent. S'han fet algunes accions ben visuals però en la pràctica ja han passat una quarta part de mandat «aprenent i gestionant el desastre», segons manifestacions pròpies de regidors i regidores. El pro-

grama llarg i trencador que presentaven està ben guardat en un calaix. I més avall, al Bages, d'aquí a onze mesos tindrem un altre batlle cupaire. Com a resultat del pacte postelectoral amb Esquerra, Artés passarà a mans d'Ernest Clotet, el seu cap de llista l'any passat. Contrasta que mentre a la política nacional és evident que aniran enrere en vots, al món municipal van ocupant regidories i alcaldies amb un tendència a l'alça. Per comparació, el primer partit de l'oposició a Catalunya, Ciutadans, no té ni un sol ajuntament enlloc. Sembla que en proximitat els funciona, però quan accedeixen més amunt tot grinyola. Els que acaben de deixar el seu secretariat nacional parlen d'actituds sectàries i maquiavèl·liques, d'assemblees controlades o dominades i de dèficit democràtic. Imaginem que ho hagués dit algú com jo en un espai com aquest. L'entorn altament activat, sobretot als mitjans digitals i les xarxes, hauria sortit en tromba a contraatacar. En canvi, per ara, ningú els ha desmentit.

República Dominicana
Lo tiene todo

REPÚBLICA DOMINICANA
HO TE TOT

Viajes Ecuator, S.L.U. CIF: B-0805107 - C.I. BAU-474 - Calle de Remolá 1, Marbella (Málaga)

PUNTA CANA

	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
Be Live Collection Punta Cana 5*, en TI	1.066€	1.261€	1.011€
Grand Palladium Punta Cana 5* ^{SUP} , en TI	1.116€	1.436€	1.166€
Grand Palladium Bávaro 5* ^{SUP} , en TI	1.205€	1.557€	1.291€

LA ROMANA

	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
Be Live Collection Canoa 5*, en TI	1.066€	1.160€	1.046€

Preu per persona en habitació doble per a determinades sortides dels mesos indicats (consulteu). El preu inclou: avió anada i tornada des de Barcelona (via Madrid), estada en hotel i règim indicat, trasllats, taxes d'aeroport, taxes governamentals de sortida del país i assegurança bàsica de viatge. Consulteu sortides des d'altres aeroport, altres hotels i condicions d'aquestes ofertes. El preu no inclou: despeses de gestió (10 € per reserva) i tot el no indicat en el preu inclou. PLACES LIMITADES. PREUS DES DE.

I tu, ja ets Traveling?
uneix-te a nosaltres!

Et regalem
500 Travels
de benvinguda

El programa de fidelització d' Halcón viatges | ECUADOR
descobreix-ho a www.traveling.es i descarrega't gratis la nostra app

informació i reserves
902 300 600
o a la teva oficina més propera

